

Παγκόσμια Καλή Θέληση

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

2006 No 1

Ένα τακτικό δελτίο που προβάλλει την ενέργεια της καλής θέλησης μέσα στις παγκόσμιες υποθέσεις

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Ο κόσμος σαρώνεται καθώς πληροφορίες εισορμούν από πλήθος διαφορετικές κατευθύνσεις: τηλεόραση, διαδίκτυο, τύπο, κινητή τηλεφωνία και ούτω καθ' εξής. Η προσπάθεια να κρατήσει κάποιος έξω από το κεφάλι του όλον αυτό τον κατακλυσμό γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Κι αυτό είναι απαραίτητο να γίνει αν θέλει να διαμορφώσει ξεκάθαρη γνώμη. Είναι πια πολύ γνωστό το φαινόμενο της «υπερφόρτωσης πληροφοριών». Πώς γίνεται να βγάλει κάποιος άκρη μέσα από τις τόσο πολλές πληροφορίες; Ποια επίδραση μπορεί να έχει αυτό για την ανάπτυξη της συνείδησης της ανθρωπότητας; Τί παθαίνουμε από αυτό;

Εν μέρει το αίτιο για όλο αυτό τον πληροφοριακό παροξυσμό βρίσκεται στην επιτυχία της εξέλιξης της συνείδησης, καθώς όλο και περισσότεροι άνθρωποι διαθέτουν πλέον αρκούντως εστιασμένο και ατομικοποιημένο νου και είναι ικανοί να εκφράζουν τη γνώμη τους, όχι απλώς αναπαράγοντας «προετοιμασμένες σκέψεις», αλλά παράγοντας αυθεντικά δικές τους σκέψεις. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά μετά την εμφάνιση του Διαδικτύου, τονώθηκε σε τεράστιο βαθμό και η δυνατότητα για δημοσιοποίηση και κοινοποίηση της γνώμης των χρηστών του. – Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η ανάπτυξη των «blog» δηλαδή των ιστοσελίδων που ενημερώνονται εύκολα και μπορούν να λειτουργούν ως ένα παγκόσμιο βήμα λόγου. Σε καιρούς που τα μέσα ελέγχονται κυρίως από μεγάλες επιχειρήσεις, τα «blog» αυτά προσφέρουν ένα εκτεταμένο πεδίο για να ακούγεται η κοινή γνώμη. Όμως με τις τόσες πολλές φωνές που προστίθενται σε κάθε δημόσια συζήτηση, το αποτέλεσμα είναι να προκύπτει μια παγκόσμια какоφωνία, η οποία μερικές φορές καταλήγει να κάνει ακόμη πιο δύσκολη τη σύλληψη της αλήθειας, αντί να την διευκολύνει. Γι' αυτό γίνεται όλο και πιο σημαντικό το φιλτράρισμα των πληροφοριών και ο έλεγχος του πώς και πότε προσλαμβάνουμε πληροφορίες και από ποιον. Όπως το θέτει η ομάδα Adbusters στην ιστοσελίδα της <http://adbusters.org/metapsycho/mediacarta/>, «Ο νους μας έχει κυριολεκτικά καταντήσει χώρος απόθεσης σκουπιδιών κάθε λογής – διαφημίσεων που χειραγωγούν, παραποιημένων ειδήσεων, απερίγραπτης βίας, διαστρεβλώσεων και υπερβολών, και για αυτό είναι ανάγκη να ανακτήσουμε τον έλεγχό μας πάνω στο νοητικό μας περιβάλλον».

Τί όμως είναι ακριβώς αυτό που προσλαμβάνουμε όταν πληροφορούμαστε; Για να το θέσουμε με αφηρημένους όρους μάλλον, θα λέγαμε ότι δεχόμαστε νοηματοδοτημένα έκτυπα ενέργειας. Το κομβικό τους σημείο συνίσταται στο ότι μεταφέρουν κάποιο νόημα – δηλαδή

παράγουν κάποιες αλλαγές στο νου ή τα συναισθήματά μας. Είτε αποδοχής, είτε απόρριψης. Αναλογιστείτε την τελευταία φορά που βρεθήκατε σε κάποιο μέσο μαζικής συγκοινωνίας, επιστρέφοντας στο σπίτι σας. Θυμηθείτε το βλέμμα σας να περιπλανάται πάνω στις επιφάνειες ολόγυρά σας – ένα μπλουζάκι με εκτυπωμένο πάνω του το λογότυπο μιας εταιρείας, το δάπεδο του οχήματος, την άκρη ενός περιοδικού όπου μισοφαίνεται ένας τίτλος, μια διαφήμιση, διάφορα χρώματα ρούχων. Ένας επιβάτης πλάι σας ακούει μουσική αρκετά δυνατά να την ακούτε κι εσείς και το κομμάτι σας φέρνει μιαν ανάμνηση. Άλλοι επιβάτες ακούγονται να συνομιλούν με φίλους και γνωστούς στα κινητά τους. Μέσα σε τέτοιες καταστάσεις, όπως και σε πολλές άλλες της σύγχρονης ζωής, επικάθονται στο νου σου έκτυπα φωτός και ήχου, χωρίς τη δική σου συγκατάθεση και συχνά χωρίς να έχεις συνειδητά επίγνωσή τους. Είναι σαν να «τσιμπολογάς» συνέχεια πληροφορίες. Σαν να τρως ακατάσχετα. Κάτι δηλαδή που διατροφικά καθόλου καλό δεν θα έκανε στη διαίτα και την υγεία. Προσθέστε σε αυτή την εικόνα και το λεπτοφύες των αγωγών της πρόσληψης των πληροφοριών αλλά και την υπό εκκόλαψη τηλεπαθητική σας ευαισθησία, και θα δείτε ότι ενδέχεται, τελείως ασυνείδητα εκ μέρους σας, να προσλαμβάνετε έκτυπα συναισθημάτων και σκέψεων προερχόμενα από εκείνους που σας περιβάλλουν. Αληθεύει βέβαια ότι πιθανώς εσείς να επεξεργάζεστε κάπως όλα αυτά τα αθύρματα πληροφοριών, όταν επιτέλους φτάνει η στιγμή του ύπνου – έχοντας βεβαίως πρώτα φροντίσει όλα τα οικιακά σας καθήκοντα και έχοντας αντιμετωπίσει όλες τις κρίσεις που караδοκούν στο τέλος του ταξιδιού σας. Όσο όμως η ποσότητα των πληροφοριών που μας βομβαρδίζουν αυξάνεται, τόσο ελαττώνεται ο μέσος όρος ύπνου, μετατοπίζοντας την ισορροπία επεξεργασίας/πρόσληψης προς μια ανθυγιεινή αναλογία.

Η απάντηση ίσως εν μέρει να βρίσκεται σε μια εκούσια εκ μέρους μας προσπάθεια να περιορίσουμε την κατανάλωση πληροφοριών – λ.χ. να παρακολουθούμε τηλεόραση και το διαδίκτυο σε μη τακτική βάση. Το δικαίωμα μας να παραμένουμε «απληροφόρητοι» κατ' επιλογή μας, είναι σημαντικό, αν θέλουμε να επιτύχουμε ένα σημείο εσωτερικής σιγής μέσω προσευχής και διαλογισμού. Αυτή η εσωτερική σιωπή μάς επιτρέπει να προσλαμβάνουμε λεπτοφύεις εντυπώσεις από ανώτερες πηγές φωτός και αγάπης. Όμως η υπερβολή σ' αυτό ενέχει τον κίνδυνο της απόλυτης αποκοπής μας από την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Τα πνευματικά οράματα αν δεν συμβάλουν στην εξεύρεση λύσεων για τα πλανητικά

προβλήματα, είναι μια πολυτέλεια που δε μας επιτρέπεται. Ο εξυπηρετητής πρέπει κατά κάποιον τρόπο να μάθει να στέκει μεταξύ των δυο βασιλείων, δηλαδή της κατώτερης πληροφόρησης, που μπορεί να σκοτίζει το νου και τα συναισθήματα, και των ανώτερων εμπνεύσεων, που διαφωτίζουν και απελευθερώνουν. Γιατί μόνο δρώντας ο εξυπηρετητής ως γέφυρα ανάμεσα στα δύο, μπορεί να επιτρέψει στο ανώτερο φως, μέσω αυτού, να διαλύσει τις ψευδαισθήσεις και τις πλάνες του κατώτερου βασιλείου.

ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ είναι να εξαπολύεις τη δύναμη της επικοινωνίας, που είναι το σημάδι της ομαδικής ζωής.

ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ Η ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Η Κοινωνία της Πληροφορίας αποτελεί παράγοντα κλειδί για την πορεία προς τη σύνθεση. Τούτο διότι μέσω της τεχνολογίας των πληροφοριών και επικοινωνίας, ο συλλογικός νους της ανθρωπότητας μπορεί ταχύτερα να εξελιχθεί και να φθάσει σε επίπεδα σύνθεσης και να αναδειχθεί σε παράγοντα επίκλησης του θείου. Η ανθρώπινη σκέψη, όμως, θα πρέπει να ολοκληρωθεί και να κατευθυνθεί κατάλληλα, αν πρόκειται να επιτευχθεί αυτή η επαναστατική επιδίωξη.

Μολονότι τον κόσμο τον σαρώνει η εγωιστική επιθυμία, επιτείνεται ραγδαία ο διανοητικός προσανατολισμός, ενισχυμένος με την αγάπη-σοφία και την συγκέντρωση της σκέψης πάνω στο καλό του συνόλου, έστω κι δεν ακόμα αυτό δεν είναι άμεσα φανερό. Σημειώνεται μια τεράστια επανευθυγράμμιση προς την κατεύθυνση της σκέψης του Θεού, και καθώς αυτό μας περιλαμβάνει όλους, περιερχόμαστε σε μια ρευστή κατάσταση κι αυτό μας δυσκολεύει να παραμείνουμε σταθερά προσκολλημένοι στο πνευματικό όραμα που την έχει υποκινήσει. Καθώς όμως αποτελούμε μέρος του αιτίου που προκαλεί αυτή την μεγάλη πλανητική αναστάτωση, μπορούμε να συμβάλουμε όλοι μας στη λύση, στο βαθμό που δίνουμε τη δική μας ψυχολογική μάχη σε επίπεδο προσωπικότητας και εξοστρακίζουμε τους εσωτερικούς μας δαίμονες που σκιάζουν το φως. Μέσω του διαλογισμού μπορούμε να μετασχηματίσουμε την ενέργεια που παράγεται από την εσωτερική μας σύγκρουση, εστιάζοντας την ένταση σε ένα σημείο πάνω από το επίπεδο της καθημερινής μας συνείδησης. Μπορούμε να μάθουμε να διατηρούμε αυτό το δημιουργικό παλμό ανεξάρτητα από τις συνθήκες. Με αυτόν τον τρόπο βοηθούμε στην εξάχνωση των πέπλων που διαχωρίζουν τον εσωτερικό από τον εξωτερικό κόσμο, ούτως ώστε να μπορεί να εισρέει πιο ελεύθερα η ενέργεια της πνευματικής Ιεραρχίας.

Η ορθή χρήση του πυρός του νου είναι αποφασιστικής σημασίας για την κατεύθυνση που παίρνει τελικά ο άνθρωπος. Εκείνοι που ανταποκρίνονται στο εσωτερικό όραμα καλούνται να σηκώσουν το βλέμμα τους πάνω από τα πυρά της υλιστικής ευχαρίστησης και να αναζητήσουν το καθαρό πυρ της συνείδησης της ψυχής. Αυτό το κατορθώνουμε στοχεύοντας πέρα από τη διάνοηση, προς στην ενόραση – προς τη «φλόγα που αστράφτει προς εκείνα που είναι πέρα από το νου κι αποκαλύπτει στα σίγουρα την κατεύθυνση». Προς τούτο ο νους προ-

Και μέσα σε αυτό το διαυγές φως μπορούν να έλθουν και να αποκαλυφθούν πιο ενεργητικές και αξιόπιστες πηγές πληροφοριών, εμπνευσμένες από ψηλά. Έτσι, ξεκαθαρίζοντας ο εξυπηρετητής το δικό του νου, μπορεί να συνδεθεί με άλλα σημεία φωτός και να δράσει σαν φάρος για τους άλλους, σαν δείκτης του δρόμου που οδηγεί έξω και πέρα από την ομίχλη της ακατάσχετης και άχρηστης πληροφορίας, προς έναν κόσμο όπου η ροή των πληροφοριών υπηρετεί αληθινά τις ανθρωπίνες ανάγκες.

σφέρει το θεμέλιο από όπου μπορούμε να κάνουμε αυτή την προβολή.

Ορθός νοητικός προσανατολισμός

Ένα εξαιρετικό παράδειγμα ορθού νοητικού προσανατολισμού αποτελεί η δεύτερη Παγκόσμια Σύνοδος (η πρώτη πραγματοποιήθηκε στη Γενεύη το 2003) για την Κοινωνία της Πληροφορίας (WSIS), που πρόσφατα έλαβε χώρα στην Τυνησία. Σκοπός της διάσκεψης ήταν να προωθηθεί περαιτέρω ένας από τους Αναπτυξιακούς Στόχους της Χιλιετίας: Δηλαδή να προκύψει μια παγκόσμια συνεργασία για την ανάπτυξη και, σε συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα, να γίνουν «προσιτά σε όλους τα οφέλη των νέων τεχνολογιών, ιδιαίτερα της τεχνολογίας της πληροφορικής και της επικοινωνίας». Αυτό εκφράζει αληθινά και υποδηλώνει αυτό που εννοούμε λέγοντας «να πυρποληθεί ο κόσμος με το πνεύμα της σχέσης». Το ίδιο εκφράζουν και οι προγραμματικές δηλώσεις που εκδόθηκαν κατά την πρώτη διάσκεψη: «Έχουμε από κοινού την επιθυμία και δεσμευόμαστε να οικοδομήσουμε μια ανθρωποκεντρική, ενιαία και προς την ανάπτυξη κατευθυνόμενη Κοινωνία της Πληροφορίας, όπου ο καθένας θα μπορεί να δημιουργήσει, να προσεγγίσει, να χρησιμοποιήσει και να μοιραστεί την πληροφορία και τη γνώση, όπου τα άτομα, οι κοινότητες και οι λαοί θα υποστηρίζονται ώστε να επιτύχουν το μέγιστο των ικανοτήτων τους για την προώθηση της αιφόρου ανάπτυξης και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής, αυτά δηλαδή τα οποία υποσχονται οι αρχές και οι στόχοι του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, σεβόμενοι πλήρως και υποστηρίζοντας την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου».

Στο ίδιο κείμενο καταγράφονται λεπτομερώς 67 σημεία, τα οποία περιγράφουν το κοινό όραμα της Κοινωνίας της Πληροφορίας. Αν και σπάνια τέτοια έγγραφα χαρακτηρίζονται από απλότητα και δημιουργική ζωντάνια, η λεπτομερής ανάπτυξη της βασικής ιδέας υποδηλώνει τον μεγάλο όγκο της διανοητικής ενέργειας που επενδύθηκε σε αυτό. Έτσι προχωρά η διαδικασία της καταστάλαξης, καθώς οι ιδέες, αφού έχουν εμποτιστεί από την ενέργεια της σύνθεσης, αναδύονται αργά σε πιο συγκεκριμένη έκφραση. Όταν υπάρχει τόσο μεγάλη και έντονη ανάγκη στον κόσμο, η διαδικασία αυτή μοιάζει απελπιστικά αργή, αλλά τέτοιου είδους δυναμικές σκε-

πτομορφές μπορούν να συγκεντρώσουν επιπλέον δύναμη όταν κοινοποιούνται επαρκώς. Η συνειδητή επιθυμία των μαζών τούς προσδίδει μια αποφασιστικής σημασίας ώθηση, προκειμένου αυτές να εμφανιστούν στο φυσικό πεδίο συντομότερα. Μπορούμε, λοιπόν, να καταλάβουμε το ζωτικό ρόλο των Μέσων Ενημέρωσης σε αυτή τη διαδικασία. Κατά την τελευταία δεκαετία σημειώθηκε σημαντική αύξηση της απαίτησης της κοινής γνώμης να ενημερώνεται για τα διεθνή και τρέχοντα θέματα και να υπάρχει πρόσβαση, σε 24ωρη βάση, στην πληροφόρηση μέσω του ραδιοφώνου, της τηλεόρασης, των κινητών τηλεφώνων και του Ιντερνέτ. Το ενδιαφέρον αυτό στα διεθνή νέα υποδηλώνει και μια μεταστροφή από την εθνική υπόσταση της περί ταυτότητας αντίληψης σε μια πιο οικουμενική κατάσταση συνείδησης.

Διανόηση που εξυπηρετεί την ενόραση

Το Διαδίκτυο, ως μέρος της Κοινωνίας της Πληροφορίας, καθώς σημειώνει ραγδαία ανάπτυξη, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο προς αυτήν την αλλαγή, που αποτελεί ένδειξη της αφύπνισης της διανοητικής δύναμης της ανθρωπότητας. Εντούτοις, η διάνοια θα πρέπει να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες για ορθούς σκοπούς και, μόνο αν το Διαδίκτυο καταφέρει να γίνει υπηρέτης της ενόρασης, αντί να παραμένει σκλάβος της επιθυμίας, θα μπορέσει αυτό το ισχυρό εργαλείο να σταθεί στο ύψος της δημιουργικής του δυναμικής που έχει ως δίκτυο, για την μετάληψη των ιδεών. Εξ' ου και η ανάγκη να διδαχθούν τα παιδιά σε όλο τον κόσμο τις ορθές αξίες και το συμμαχισμό, καθώς βρισκόμαστε πια για καλά στην Εποχή της Πληροφορίας, με όλες τις καταπληκτικές εξελίξεις που αυτή συνεπάγεται, ενώ τα ίδια τα παιδιά έχουν να παίξουν έναν ουσιαστικό ρόλο στην υπηρεσία που δυνάμει μπορούν να αποφέρουν οι εξελίξεις αυτές. Ανεξαρτήτως κοινωνικού περιβάλλοντος και οικονομικών συνθηκών, τα παιδιά έχουν μεγάλη άνεση με τους υπολογιστές και την επεξεργασία πληροφοριών, όπως επιβεβαιώνει η έκθεση του WSIS. Αυτή η ευκολία είναι έμφυτη στη νεολαία λόγω της φυσιολογικής δεκτικότητας που παρουσιάζει απέναντι στις νέες ενέργειες της συνείδησης που τώρα προσφέρονται, συμπεριλαμβανομένης και της εισερχόμενης ενέργειας της έβδομης ακτίνας, της ακτίνας της οργάνωσης και της τάξης. Γι' αυτό είναι ενθαρρυντικό το ότι μια από τις ευρύτερα γνωστές πρωτοβουλίες που προωθούνται από τη WSIS¹ ήταν η εκστρατεία «φορητοί υπολογιστές των εκατό-δολαρίων», «για να εφοδιαστεί κάθε παιδί με ένα φορητό ηλ. υπολογιστή (lap-top)». Αυτοί ειδικά οι υπολογιστές έχουν πολύ μικρή κατανάλωση ενέργειας και σε περίπτωση έλλειψης κεντρικής παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, για την επαναφόρτισή τους μπορούν να τροφοδοτούνται με ρεύμα από μηχανισμό κουρδίσματος². Ο Γενικός Γραμματέας των Η.Ε. Κόφι Αννάν είπε «τα παιδιά θα μπορούν να μαθαίνουν αυτενεργώντας κι όχι μόνο μέσω διδασκαλίας, κι έτσι θα είναι σε θέση να ανοίξουν νέα μέτωπα στην εκπαίδευσή τους και μάλιστα διδάσκοντας το ένα το άλλο». Πρόσθεσε ότι η πρωτοβουλία αυτή συνδέεται με τα παιδιά και την υλοποίηση της οικονομικής ανάπτυξης στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Πολλά από τα παιδιά του σήμερα θα διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στον καθορισμό της κατεύθυνσης στην

οποία η Εποχή της Πληροφορίας θα μας οδηγήσει αύριο. Η φυσική άνεση που έχουν τα παιδιά με τους υπολογιστές, σε συνδυασμό με μια εκπαίδευση βασισμένη στην εκ μέρους τους ανάπτυξη αίσθησης κοινωνικής ευθύνης και στην ορθή μέθεξη των ιδεών, μπορεί να καταλήξει στην πνευματικοποίηση του Παγκόσμιου Ιστού ως εργαλείου για την ολοκλήρωση του παγκόσμιου νου, έχοντας ως βάση τις ανώτερες όψεις της ανθρώπινης σκέψης. Εστιασμένη ομαδική σκέψη αυτού του είδους παράγει ένα πεδίο μαγνητικής έντασης που είναι επικλητικό του Οικουμενικού Νου και των Ιδεών, που είναι έτοιμες να κατασταλάξουν από εκεί. Έτσι, λοιπόν, βλέπουμε ότι προσφέρεται η δυνατότητα για αποκαλύψεις πολλών ειδών. Το δίκτυο των Τριγώνων³ –ένα αρχετυπικό δίκτυο επικοινωνίας– πολλές δεκαετίες τώρα λειτουργεί με ένα παρόμοιο τρόπο, καθώς κυκλοφορεί το φως, την αγάπη και τη δύναμη του Σχεδίου. Αναμφισβήτητα κάτι τέτοιο διευκολύνει την εξωτερικοποίηση των δικτύων επικοινωνίας στο φυσικό κόσμο, όσο η ζωντανή ουσία των αιθέρων προετοιμάζεται και οργανώνεται για μελλοντικές εξελίξεις στις τηλεπικοινωνίες.

Αυτή η προετοιμασία των αιθέρων διευκολύνει επίσης το επόμενο, λογικά, στάδιο επικοινωνίας –της τηλεπάθειας– όπου τα γνωστά μας εργαλεία και μηχανισμοί, τελικά, παρακάμπτονται και επέρχεται άμεση επικοινωνία μεταξύ των διανοιών. Αυτό για τους περισσότερους μπορεί να ανάγεται στο απώτερο μέλλον. Ένας λόγος που αυτό δεν επικρατεί ακόμη πιο εκτεταμένα, οφείλεται στον τεράστιο ψυχικό θόρυβο που επικρατεί στην πλανητική αύρα, με όλο το πήγαινε-έλα των παρορμήσεων και των επιθυμιών, από τα οποία επίσης κατά μεγάλο μέρος επηρεάζεται και το Διαδίκτυο. Υπάρχει, επομένως, μια αυξανόμενη ανάγκη για «περιορισμό της ομιλίας μέσω του ελέγχου της σκέψης». Όσο πιο πολλές διάνοιες υπεισέρχονται σε αυτήν την κατάσταση σιωπηλής δεκτικότητας, τόσο πιο εύκολα μπορεί να πραγματοποιηθεί η ευθυγράμμιση στην κατεύθυνση της σκέψης του Θεού και η τηλεπάθεια θα αρχίσει γρήγορα να επικρατεί.

Προς τη Σύνθεση

Όλο αυτό μας φέρνει σε ένα ταξίδι προς την απλότητα και τη σύνθεση, τότε που, όπως μας λέει η Προαιώνια Σοφία, «τα λόγια θα τελειώσουν και τα βιβλία θα γίνουν ένα τίποτε». Τούτο διότι η ανταλλαγή της ενέργειας μέσω δημιουργίας και η ανταλλαγή σκεπτομορφών ως πράξη απολύτρωσης, θα εκτοπίσουν κατά μεγάλο μέρος την ομιλία και το γράψιμο. Όλες οι μορφές επικοινωνίας διαθέτουν δυνάμει απολυτρωτικά χαρακτηριστικά, αλλά, η τηλεπάθεια τα οδηγεί ένα ακόμη βήμα προς τα εμπρός. Οι σκεπτομορφές που έχουν δομηθεί και μεταδοθεί με ακρίβεια συνιστούν δυνάμει απελευθερωτές της συνείδησης μέσω του εσωτερικού φωτός και του ήχου που είναι σε θέση να ακτινοβολούν. Η σωστή χρήση της Μεγάλης Επίκλησης συνιστά ανώτατο παράδειγμα αυτής της διαδικασίας – διότι μεταξύ άλλων, είναι ένας τύ-

1. Για περισσότερες πληροφορίες δείτε το www.wsis.org

2. Για περισσότερες πληροφορίες δείτε το <http://laptop.media.mit.edu/>

3. Περισσότερες πληροφορίες για τα Τρίγωνα στο: www.triangles.org ή γράψτε στα Τρίγωνα στη διεύθυνση του Δελτίου μας

πος για το ξεκαθάρισμα των πλανητικών αιθέρων, ώστε να προκύψει αυξανόντως τηλεπαθητική ευαισθησία προς τα ανώτερα βασίλεια. Η χρήση της ιερής λέξης, του ΟΜ, στο τέλος της Μεγάλης Επίκλησης, αποσκοπεί στο να απηχίσει η δύναμή της σε όλο τον κόσμο και λέγεται ότι ο ήχος της μοιάζει με «το φούντωμα μιας πυρκαϊάς που μαίνεται». Η επίδραση που ασκεί το ΟΜ πάνω στην υπόσταση συγγενεύει με αυτό που κάνει η πυρκαϊά πάνω στο φυσικό κόσμο, καθώς δημιουργεί τις σωστές προϋποθέσεις για την ανανέωση και την πρόοδο των νέων σπόρων και της φρέσκιας βλάστησης. Η δράση της πυρκαϊάς προετοιμάζει τον δρόμο να λάβουν υπόσταση και να εκφραστούν νέες πνευματικές αλήθειες.

Εμπεδωμένη διανόηση

Μολονότι τώρα, στην απαρχή της κοινωνίας της πληροφορίας, ο κόσμος της σιωπηλής έντασης, ο κόσμος δηλαδή όπου η δημιουργική δυναμική της τηλεπάθειας μπορεί να ακμάσει, μοιάζει να βρίσκεται ακόμη πολύ μακριά, αυτός μπορεί και να μην είναι τόσο μακριά, φτάνει να χρησιμοποιούμε την πληροφόρηση σοφά. Στο πρόσφατο WSIS, μια έκθεση με τίτλο «Το Διαδίκτυο των Πραγμάτων» έγραφε ότι περνάμε σε έναν κόσμο «όπου η αύξηση της δύναμης που διαθέτουμε για επεξεργασία συνοδεύεται από αντίστοιχη μείωση της “θέασης” της... για αυτό και οι πιο προχωρημένες τεχνολογίες είναι εκείνες που συνυφαίνονται και αφομοιώνονται στην καθημερινή ζωή». Αυτό συνιστά εμπεδωμένη νοημοσύνη. Εκεί ο κόσμος των πραγμάτων ολοκληρώνεται σε ένα συναρμοσμένο σύνολο. Η έκθεση μετά εξετάζει το επόμενο βήμα. Τις «διαρκώς ανοιχτές» επικοινωνίες όπου, όπως υπόσχονται οι νέες τεχνολογίες, θα υπάρχει ένας κόσμος δικτυωμένων και διασυνδεδεμένων συσκευών. Η έκθεση δείχνει τέσσερις βασικές τεχνολογίες, όλες σε εξελιγμένα στάδια, τα οποία θα επιτρέψουν την πανταχού παρούσα και αέναο διασύνδεση των δικτύων: Συναψείς RFID (Προσδιορισμού ραδιοσυχνότητας), αισθητήρες, εμπεδωμένη νοημοσύνη και νανοτεχνολογία. Προβλέπεται ότι αυτό το «Διαδίκτυο των Πραγμάτων» θα είναι σε θέση σύντομα να συνδέσει τα παγκόσμια αντικείμενα, κατά τρόπο τόσο ευαίσθητο όσο και ευφυή, ώστε πολλά πράγματα γύρω μας θα επικοινωνούν μεταξύ τους χωρίς τη μεσολάβησή μας.

Εκ πρώτης όψεως αυτές οι εξελίξεις θα μπορούσαν να σημαίνουν ότι γίνεται ένα περαιτέρω βήμα προς τον υλισμό και την αύξηση του θορύβου, πλην όμως είναι μάλλον βέβαιο ότι βαίνουμε προς μια πιο ήσυχη εποχή, κατά τη οποία ο βρυχηθμός των μηχανών αντικαθίσταται από μια σιωπηλή, αόρατη τεχνολογία. Στο βαθμό που δεν δελεαζόμαστε να παρασυρθούμε στην πορεία του υλισμού, η νοημοσύνη που εμπεδώνεται στην ύλη προς εξυπηρέτηση της ανθρωπότητας έχει τη δυνατότητα να επαναστατικοποιήσει τον κόσμο. Θα μας απελευθερώσει, ούτως ώστε να γίνουμε πιο δημιουργικοί και να εντρυφήσουμε περαιτέρω στην εσωτερική φύση του φωτός, σε μία εποχή που η έβδομη ακτίνα της τελετουργίας και της τάξης οργανώνει την αιθερική και φυσική ουσία σε ένα καλούπι τέτοιο, που οι ανώτερες όψεις του θείου φωτός θα μπορούν να εισχωρήσουν ως κάτω, στο φυσικό πεδίο. Η έβδομη ακτίνα προσφέρει ένα «σημείο μετάβασης προς τη σύνθεση» για να αναμίξει και τις

επτά ακτίνες, μαζί, σε ένα μεγάλο εναργές φως. Η εμπεδωμένη στην υπόσταση του περιβάλλοντος νοημοσύνη συνιστά μια πρωτόλεια, ασυνείδητη συμμετοχή σε εκείνη τη διαδικασία μέσω της οποίας το φως του πλανήτη θα ενταθεί περαιτέρω. Η υπόσταση εμποτιζέται ήδη με ενεργό νοημοσύνη από το παρελθόν και, έτσι, είναι εύκολο να της προσδοθούν νοήμονα χαρακτηριστικά και ικανότητες. Η επιδίωξη είναι αυτή η υπόσταση να προσλάβει ακόμη μια ποιότητα, εκείνη της ενεργού αγάπης. Με την εισαγωγή τάξης στην υπόσταση και κατόπιν με την ακτινοβολία του πνευματικού πυρός της αγάπης σε όλες τις επικοινωνίες και τις αλληλεπιδράσεις, η ανθρωπότητα θα συμμετάσχει τελικά συνειδητά σε αυτήν τη μεγαλειώδη διαδικασία.

Χρειάζεται να θυμηθούμε ότι η «εμπεδωμένη νοημοσύνη» όντως συνιστά και συνειδητό έλεγχο της ύλης, διότι πάσα υπόσταση είναι ζωντανή και συνειδητή με τον δικό της τρόπο. Ακόμη και το άτομο της φυσικής καταδεικνύει τη δική του ιδιαίτερη κατάσταση συνειδησης και πουθενά δεν θα βρεθεί να υπάρχει νεκρή ύλη – τα πάντα είναι εμποτισμένα με τη ζωή του Θεού. Αυτό δίνει μια ενδιαφέρουσα προοπτική στη συζήτηση σχετικά με την τεχνητή νοημοσύνη και για το αν υπάρχει ένα σημείο, ένα κατώφλι, που αν οι μηχανές καταφέρουν να το ξεπεράσουν θα γίνουν αληθινά συνειδητές. Αυτό πάντως είναι ένα αμφιλεγόμενο σημείο, δεδομένου, όπως και κάθε άλλη μορφή, οι μηχανές με τεχνητή νοημοσύνη ήδη επιδεικνύουν μια υποτυπώδη και μη αναγνωρίσιμη μορφή συνείδησης.

Η Αλίκη Μπέιλι μας πληροφορεί ότι η επιστήμη έχει μπροστά της ακόμη να αναγνωρίσει την «οντικότητα» της φύσης της υπόστασης και, έτσι, να εξηγήσει τη ζωή που ενεργοποιεί την ουσία των τριών κατώτερων υποπεδίων. Όταν ο επιστήμονας αρχίσει να εργάζεται με τη συνείδηση που ζωντανεύει την υπόσταση (ατομική ή ηλεκτρονική) και όταν θέσει υπό το συνειδητό έλεγχό του τις μορφές που χτίζονται από αυτή την υπόσταση, βαθμιαία θα συνειδητοποιήσει ότι όλες οι οντότητες, όλων των διαβαθμίσεων και των διαφόρων τύπων σύστασης, ανάγονται στη δόμηση των ορατών. Αυτό δεν θα συμβεί προτού αναγνωρίσει σίγουρα η επιστήμη την ύπαρξη της αιθερικής ύλης, και προτού αναπτύξει την υπόθεση ότι αυτός ο αιθέρας βρίσκεται σε διαφορετικές καταστάσεις δόνησης. Όταν το αιθερικό αντίστοιχο παντός του υπάρχοντος θα έχει καταξιωθεί και αναγνωρισθεί, καταλαμβάνοντας τη θέση που του ανήκει στην επιστήμη, (και ξέρουμε βεβαίως ότι το αιθερικό έχει μεγαλύτερη σημασία στην κλίμακα της ύπαρξης από ότι ο παχυλός φορέας), και φανερωθεί ότι το αιθερικό είναι ουσιαστικά το σώμα της ζωής ή της ζωικότητας, τότε θα συγχωνευθεί ο ρόλος του επιστήμονα με του εσωτεριστή ερευνητή.

Η γείωση της ενέργειας του φωτός

Η εμπεδωμένη νοημοσύνη και οι αιθερικές γραμμές επικοινωνίας, που θα δημιουργήσουν από κοινού το «Διαδίκτυο των Πραγμάτων», αποτελούν ένα τρόπο οργάνωσης της υπόστασης, δια του οποίου θα καταστεί ραδιενεργός υπό την ευρύτερη έννοια – βλέποντας πάσα ακτινοβολία, συμπεριλαμβανομένου του μαγνητισμού, ως μέρος μιας διαδικασίας μεταστοιχείωσης προς ανώ-

τερες μορφές. Στη ραδιενέργεια έχουμε μια αντιστοιχία της ανατολικής αντίληψης περί Βισνού - Βράχμα, ή περί των Ακτίνων Φωτός που δονούνται μέσω της ύλης. Ο όρος πληροφορία, (στα αγγλικά information, σύνθετη λέξη από το in και form που κατά κυριολεξία πάει να πει «μέσα [στη] μορφή») σημαίνει εισαγωγή ενός οργανωμένου προτύπου ενέργειας μέσα σε υπόσταση δια της οποίας μπορεί να κυκλοφορήσει φως και να ακτινοβολήσει – πρόκειται δηλαδή για ένα τρόπο γείωσης του φωτός. Αποτελεί μέρος της μεγάλης διαδικασίας που θα δει την ανθρωπότητα να ανυψώνεται σταθερά πάνω από τη συμπαγή φυσική ύλη και να τραβά μαζί της όλες τις πλα-

νητικές ζωές, μέσα στις αιθερικές σφαίρες. Μπορούμε να συμβάλουμε σε αυτό δια της εκ μέρους μας δόμησης και μετάδοσης σκεπτομορφών που θα είναι σε θέση να διατηρήσουν και να ακτινοβολήσουν το φως των ανώτερων βασιλείων της φύσης κάτω, προς το χαμηλότερο. Αυτή η νοήμων, απολυτρωτική εργασία αποτελεί μέρος του ταξιδιού μας για την αναδιοργάνωση του αιθερικού σώματος του πλανήτη. Μέσα από την εφαρμογή των νόμων της δόμησης των σκεπτομορφών επιδιώκουμε να πυροδοτήσουμε τον κόσμο με το νέο πνεύμα της σχέσης, που επαναπροσανατολίζει την ανθρωπότητα προς τη δόξα της ζωντανής σύνθεσης.

Ο ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΟΣ ΕΑΥΤΟΣ

Κατά την προβιομηχανική εποχή, το ζήτημα του προσώπου, η ταυτότητα, ήταν κάτι πολύ λιγότερο περίπλοκο από ότι σήμερα. Λίγοι άνθρωποι ταξίδευαν μακριά από τον τόπο τους, ή διατηρούσαν οικονομικές ή εμπορικές συναλλαγές πέρα και έξω από την κοινότητά τους. Οι κοινωνίες λειτουργούσαν σε πολύ μικρότερη κλίμακα. Ο αριθμός των διαφορετικών τύπων επαγγελματιών ήταν περιορισμένος και τα παιδιά παραδοσιακά ακολουθούσαν τη γραμμή εργασίας των γονέων τους. Εν ολίγοις, η κοινωνική δομή ήταν πιο ομοιόμορφη και ο αριθμός των διαφορετικών ρόλων με τους οποίους κάποιος θα μπορούσε να συνταυτιστεί και να αυτοπροσδιοριστεί όπως λ.χ. του γονέα, του γείτονα, του εργάτη κ.λπ. – ήταν πιο περιορισμένος. Αυτό το είδος κοινωνικής δομής εξακολουθεί μέχρι ενός ορισμένου βαθμού να υπάρχει και σήμερα στα πιο απομονωμένα και λιγότερο βιομηχανοποιημένα μέρη του κόσμου.

Με τον ερχομό της εκβιομηχάνησης, αυτή η απλούστερη κοινωνική δομή άρχισε να θρυμματίζεται. Αυξήθηκε η κινητικότητα. Ορισμένες κοινότητες διευρύνθηκαν και επαυξήθηκαν. Νέοι τύποι εργασίας προέκυψαν και εμφανίστηκαν. Μέσα από αυτές τις αλλαγές αυξήθηκαν οι πιέσεις στην αίσθηση ταυτότητας του ατόμου, καθώς ο αριθμός των ρόλων που ένα πρόσωπο θα μπορούσε να αναμένει να εκπληρώσει στη διάρκεια της ζωής επεκτάθηκε, όπως γίνεται, παραδείγματος χάριν, όταν κάποιος αποκτά επιπρόσθετα την ιδιότητα μέλους ενός εργατικού συνδικάτου. Όλο και περισσότεροι άνθρωποι από διαφορετικές περιοχές συναθροίζονται και αναμιγνύονται στις ολόεννα και πιο μεγάλες πόλεις και έτσι η έκθεση σε διαφορετικούς τρόπους ζωής και σε διαφορετικές ιδεολογίες εξωθεί τους πιο πολλούς να αποζητούν να βρουν την ταυτότητά τους όλο και πιο έντονα σε κάποια ιδιαίτερη και επιμέρους πτυχή, εθνικού, θρησκευτικού, κοινωνικού χαρακτήρα. Άλλοι αντίθετα, πιο λίγοι πάντως, αποδέχονται την αυξανόμενη ποικιλομορφία κι αυτό επιτρέπει στην αίσθηση ταυτότητας να επεκτείνεται και να γίνεται πιο ρευστή.

Αλλά αν οι ευκαιρίες που προσέφερε η εποχή του άνθρακα και του πετρελαίου για την επέκταση της ταυτότητας πέρα από τους παραδοσιακούς ρόλους είναι σημαντικές, ταυτόχρονα είναι σχεδόν ασήμαντες σε σύγκριση με τις αντίστοιχες που προσφέρει η εποχή των μαζικών επικοινωνιών. Το «παγκόσμιο χωριό» είναι πλέον κάτι το

υπαρκτό στην εμπειρία του βίου του μεγαλύτερου μέρους της ανθρωπότητας. Καθώς μάλιστα οι τηλεπικοινωνίες κάθε λογής συνεχίζουν να επεκτείνονται, φέρνουν όλο και περισσότερους ανθρώπους σε πιο στενή επαφή μεταξύ τους. Γίνεται όλο και περισσότερο σπάνιο το να μην ξέρεις τι γίνεται και τα όσα συμβαίνουν ανά την υφήλιο. Το ευρύ αυτό φάσμα καλύπτει γεγονότα από διαιτητικές συνθήκες των κατοίκων απομονωμένων μακρινών ορεινών χωριών, μέχρι τις τελευταίες ανακαλύψεις της επιστήμης. Όντας εκτεθειμένοι σε αυτό το απέραντο καλειδοσκόπιο που μας κατακλύζει με όλο και περισσότερες εικόνες διαφορετικών τρόπων της ζωής, δεν είναι απορίας άξιον που αποπροσανατολιζόμαστε. Η αίσθηση της ταυτότητάς μας περιπλέκεται έτσι από αυτό το γεγονός. Σε αυτό συντείνει σημαντικά το αενάως μεταβαλλόμενο πανόραμα του Διαδικτύου, που επεκτείνει αλλά και στρεβλώνει κάποτε την ταυτότητα πολλών, κατά νέους και εκπληκτικούς τρόπους.

Μέσα από την τηλεόραση παρουσιάζεται και εκτίθεται ο τρόπος ζωής και τα ενδιαφέροντα κάθε λογής ανθρώπων. Αλλά και το Διαδίκτυο έχει καθιερωθεί πλέον ως εξαιρετικά σημαντική πηγή πληροφόρησης και μάλιστα καταλαμβάνει την κύρια θέση σε νέες μορφές ανθρώπινης επαφής. Αν και το Διαδίκτυο δεν έχει αλλάξει το γεγονός ότι επικοινωνούμε μέσω φωνής και κειμένου, μας έχει δώσει πολλές νέες παραλλαγές πάνω σε αυτά τα θέματα, από την απλότητα του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, μέχρι τα, σε απευθείας σύνδεση, παιχνίδια και τους εικονικούς κόσμους, όπου οι χρήστες μέσα από τρισδιάστατες απομιμήσεις τους –εν είδει «αβατάρ»– μπορούν να συναντηθούν μεταξύ τους και να συνεργαστούν. Έτσι αυξάνουν σε μαζικό επίπεδο οι ευκαιρίες για άμεση επαφή με ανθρώπους κάθε λογής, έχοντας έτσι την ευκαιρία να δοκιμάσουν την ποικιλομορφία του ανθρώπινου χαρακτήρα και εμπειρίας.

Μία έκρηξη ποικιλίας

Υπάρχουν πολλά να καλοδεχτούμε σε αυτή την έκρηξη ποικιλίας και αυτό είναι ένας παράγοντας που βοηθά να εξηγήσουμε γιατί όλο και περισσότεροι άνθρωποι περνούν σημαντικό μέρος του χρόνου τους στο δίκτυο. Φυσικά, μαζί με την ποικιλία έρχονται και μερικές από τις λιγότερο ευπρόσδεκτες όψεις, όπως οι περισσότερο αδιάλλακτες και ακραίες θέσεις πολιτικής, θρησκευτικής

και κοινωνικής ζωής. Αλλά το Διαδίκτυο δεν μπορεί να κατηγορηθεί για την έκθεση ορισμένων από τις λιγότερο ευχάριστες ποιότητες της ανθρωπότητας. Απλώς συγκροτεί ένα νέο και καλύτερο καθρέπτη του κόσμου, οπότε ρίχνοντας φως στην σκοτεινότερη όψη της ανθρώπινης φύσης, γίνεται ικανό και μπορεί να βοηθήσει να έλθουν στο φως και να απολυτρωθούν κάποια από τη προβλήματα που προκαλεί αυτή η σκοτεινή πλευρά.

Όσο πάντως και αν κάποιος θέλει να επιμείνει στην θετική πλευρά του Διαδικτύου, πρέπει να παραδεχτούμε ότι ελλοχεύει ένας πνευματικός κίνδυνος μέσα στην εκθαμβωτική του ποικιλία. Αυτή η ποικιλία λειτουργεί για ορισμένους σαν ένα ακαταμάχητο δόλωμα, που τους παγιδεύει σε μια σχεδόν χωρίς τέλος σειρά μεταπηδήσεων από τον ένα ιστοτόπο ή φόρουμ ή blog στον άλλο. Όρες και μέρες, μπορούν να χαθούν μέσα σε ένα χείμαρρο από «κλικ», καθώς ο χρήστης καταβυθίζεται σε ένα είδος κυβερνο-σαμσάρα, έναν ατελείωτα περιστρεφόμενο τροχό πληροφοριών και εικόνων, που πάντοτε τον κατευθύνει σαν λαβύρινθος από τον ένα στον άλλο, μα ποτέ σε μια διέξοδο. Για εκείνους που η εργασία τους είναι συνδεδεμένη με το διαδίκτυο, το να εθιστούν σε αυτό ή σε ένα τμήμα του, μπορεί να τους προκαλέσει ακόμη και επαγγελματική καταστροφή. Για παράδειγμα, ο διακεκριμένος επιχειρηματίας και ακτιβιστής, Joi Ito, έχει συγγράψει σε ένα χρονικό και περιγράφει την μονομανία που τον κυρίεψε με το World of Warcraft, που είναι ένα δικτυακό παιχνίδι ρόλων, στο οποίο μεγάλος αριθμός παικτών ταυτόχρονα (το παιχνίδι έχει πάνω από 5 εκατομμύρια συνδρομητές) μπορούν να αλληλεπιδρούν μεταξύ τους.

Τέτοιες εξαρτήσεις σε σπάνιες περιπτώσεις μπορεί να αποδειχτούν ακόμη και μοιραίες – λ.χ. ένα κορίτσι από την Ιαπωνία αναφέρθηκε ότι πέθανε παίζοντας το World of Warcraft⁴ επί αρκετές μέρες, χωρίς διακοπή. Στην δική της τραγική περίπτωση, η εκτός-δικτύου ταυτότητά της, εκείνη δηλαδή που έχει μέσα στον αληθινό κόσμο, έγινε σαφώς λιγότερο σημαντική για εκείνη από ό,τι ήταν η δικτυακή της εικονική ταυτότητα μέσα στα πλαίσια του παιχνιδιού. Προεκτείνοντας την συναίσθηση τού είναι της κατά τρόπο ώστε να συμπεριλάβει στην ταυτότητά της και τον φανταστικό χαρακτήρα που προσλάμβανε μέσω του κυβερνο-παιχνιδιού, ασυναίσθητα παγιδεύτηκε μέσα στη νέα αυτή επέκταση. Για εκείνη, αυτό συνιστούσε μια νέα προσωπικότητα, που την προτιμούσε μάλιστα⁵. Άλλοι άνθρωποι πάλι, μπορεί να παγιδευτούν όχι από κάποια νέα προσωπικότητα, αλλά από την ποικιλία των διαφορετικών πραγμάτων που μπορούν να κάνουν ή να παραστήσουν ότι είναι εναλλακτικά, όταν συνδέονται ως χρήστες στιγμιαίων μηνυμάτων, ως Διαδικτυακοί παίκτες, ως συνομιλητές σε φόρουμ, ως μέλη ομάδων ενδιαφερόντων, λεσχών, συνομιλιών και ανταλλαγής φλυαριών, ως αποστολείς ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, κοκ. Καθεμιά από αυτές τις διάφορες δραστηριότητες μπορεί να περιστρέφεται γύρω από διαφορετικές κοινότητες ενδιαφερόντων, υποδηλώνοντας ταυτόχρονα και την αντίστοιχη επέκταση της ταυτότητας προς διαφορετικές κατευθύνσεις. Μερικές φορές, στοιχεία της φα-

ντασίωσης κάποιου περί την ταυτότητα του ενδέχεται να ξεγλυστρήσουν σε περιοχές έξω από τα παιχνίδια. Αυτό μπορεί να ξεκινήσει αρκετά αθώα, με το να προσδώσει κάποιος στον εαυτό του ένα αστείο ή σκανδαλώδες όνομα χρήστη ή να υπερβάλει ελαφρά για τα ενδιαφέροντά του. Καθώς είναι δύσκολο στους άλλους να ελέγξουν την εκτός δικτύου ταυτότητα κάποιου, ο πειρασμός να διανθίσει την αλήθεια με ανακρίβειες, γίνεται αναλογικά μεγαλύτερος. Έτσι, κάτι που ξεκινά σαν αβλαβές αστείο μπορεί να διολισθήσει ακόμη και στην δολία εξαπάτηση.

Ακραία μορφή αυτού του φάσματος εξαπάτησης, (τα μέσα μαζικής ενημέρωσης μας έχουν επιστήσει την προσοχή για τον ενδεχόμενο κίνδυνο), είναι διάφοροι παιδόφιλοι που μπαίνουν σε ομάδες συζήτησης προσποιούμενοι ότι είναι παιδιά οι ίδιοι, ώστε να ξεγελούν παιδιά και να τα συναντούν εκτός δικτύου. Ευτυχώς, οι περισσότερες περιπτώσεις αντιποίησης ή νόθευσης ταυτότητας που σημειώνονται στο δίκτυο είναι πολύ λιγότερο σοβαρές από αυτές. Ωστόσο, καθεμιά ξεχωριστά, υπογραμμίζει τον κίνδυνο που υπάρχει να χάσει κανείς την αίσθηση του αληθινού κόσμου, έξω από την οθόνη. Το διαδίκτυο τότε μοιάζει σαν ένας τεράστιος χορός μεταμφιεσμένων, όπου οι θυμικές φαντασίες ικανοποιούνται πιο εύκολα απ' ό,τι μπορεί να συμβεί εκτός δικτύου. Η προέκταση του εαυτού σε πάρα πολλές κατευθύνσεις, παραδόξως, αντί να γίνεται ευεργετική εξέλιξη, μπορεί αντίθετα να οδηγήσει στην απώλεια του πυρήνα της ταυτότητας, καθώς το «Εγώ» ως κέντρο σκιάζεται από μία μάζα ενός ειδικού κυκεώνα φαντασμαγορικών κομματιών, που δεν μπορούν να συγκροτηθούν και πάλι σε ενιαίο σύνολο.

Κάποιοι θα μπορούσε να αναρωτηθούν αν αυτό είναι κάτι ανησυχητικό. Μάλιστα αυτή η αποδόμηση του ενιαίου εαυτού θεωρείται από το μετα-μοντερνισμό ως σχεδόν αναπόφευκτη. Αλλά από πνευματική άποψη, οτιδήποτε εξαναγκάζει τον εαυτό να ταυτιστεί πολύ ισχυρά με το φυσικό, το συναισθηματικό ή το νοητικό βασίλειο είναι επικίνδυνο – και καθώς βέβαια το διαδίκτυο απορροφά την προσοχή του εαυτού προς μυριάδες σημεία προσωρινής φαντασιακής ταύτισης, μπορεί βέβαια να κάνει το ίδιο.

Ωστόσο, αυτός ο κίνδυνος μπορεί να αποφευχθεί και το Διαδίκτυο μπορεί να γίνει ένας εξ ολοκλήρου θετικός φορέας για την επέκταση της ταυτότητας του ατόμου και την συνταύτισή του με την ανθρωπότητα ως σύνολο, χωρίς ωστόσο να χάνει την επαφή με τον πυρήνα του. Ένας κρίσιμος παράγοντας είναι ο σκοπός για τον οποίο αυτό χρησιμοποιείται. Εάν ξεκινάμε με την πρόθεση ότι το θέλουμε για να διευρύνουμε τη γνώση μας σχετικά με άλλες κουλτούρες και τρόπους ζωής, για να ανακαλύψουμε τις πολλές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο και, για να βρούμε πως μπορούν αυτές οι προκλήσεις να αντιμετωπιστούν, τότε όντως το διαδίκτυο δρα σαν μια πύλη προς μια ευρύτερη και βαθύτερη αίσθηση του τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος. Επισκοπώντας φερ' ειπείν μέσα από το Διαδίκτυο την εργασία των Ηνωμένων Εθνών και των Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων, που αναζητούν και βρίσκουν δημιουργικούς τρόπους για να υπηρετήσουν, μπορούμε κι εμείς να εμπνευστούμε και να συμμετάσχουμε. Όταν η εστίαση της συνείδησής μας μετατοπίζεται από τις απολαύσεις στην υπηρεσία, τότε ο κόσμος παίρνει μια άλλη

4. βλ. http://joi.ito.com/archives/2005/09/28/world_of_warcraft_update.html

5. βλ. για παράδειγμα <http://www.theinquirer.net/?article=27466>

χροιά και το Διαδίκτυο αποκαλύπτεται όχι πια σαν ένας λαβύρινθος που προκαλεί σύγχυση, αλλά σαν ένα χωνευτήρι ενωμένης σκέψης και δράσης. Όσο περισσότερο μαθαίνουμε να το χρησιμοποιούμε με αυτόν τον τρόπο,

τόσο περισσότερες είναι οι πιθανότητες για την ανθρωπότητα να βγει τελικά έξω από την παρούσα περίοδο έντασης και δυσκολίας προς ένα κόσμο συμμερισμού και ορθών σχέσεων.

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Το Free Spirit είναι μια ανεξάρτητη οργάνωση που βοηθά τους εκπαιδευτικούς να κατανοήσουν περισσότερο την πνευματικότητα ώστε να καταφέρουν να αφυπνίσουν την πνευματική παρόρμηση μέσα στους νέους ανθρώπους. Το Free Spirit (Ελεύθερο Πνεύμα) φέρεται από αρχές που ενθαρρύνουν την ανοιχτόμυαλη και πολύπλευρη προσέγγιση της μαθησιακής διαδικασίας και αποτελεί τμήμα του University for Spirit Forum Schools Project. Οι κατευθύνσεις του Εθνικού Προγράμματος στην Αγγλία, την Ουαλία και τη Βόρεια Ιρλανδία απαιτούν, όλα τα δημόσια σχολεία να παρέχουν ευκαιρίες για την ηθική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη, σε όλη τη διάρκεια της εκπαίδευσης, με τη συνεισφορά του σχολικού ήθους, των αποτελεσματικών σχέσεων, της συλλογικής λατρείας και άλλων δραστηριοτήτων. Τα προγράμματα του Free Spirit, λοιπόν, με το να εμβαθύνουν την πνευματική κατανόηση των εκπαιδευτικών, βοηθούν τους νέους ανθρώπους να αυξάνουν την ποιότητα της ζωής τους, καθώς τους επιτρέπει να ωριμάζουν με τρόπους που αντικατοπτρίζουν τις δημοκρατικότερες, ηθικότερες και πνευματικότερες αξίες που στηρίζουν την κοινωνία. Οι στόχοι του Free Spirit προβάλλονται στην πρώτη Εθνική Διάσκεψη: Ελεύθερο Πνεύμα - Η Εκπαίδευση της Καρδιάς και της Ψυχής, που θα γίνει στο Λονδίνο, το Σάββατο 29 Απριλίου 2006.

Η διάσκεψη περιλαμβάνει διαλέξεις με κεντρικό θέμα την πνευματική ανάπτυξη και εργαστήρια που θα βοηθήσουν τους εκπαιδευτικούς να κατανοήσουν το πρόγραμμα και τις οδηγίες των τοπικών αρχών για την πνευματική ανάπτυξη. Θα αναζητήσουν πρακτικές συμβουλές και εργαλεία για να αυξήσουν την αρμονία μέσα στην αίθουσα και μεταξύ του προσωπικού. Να δώσουν ζωή σε αξίες που προάγουν ένα σχολικό περιβάλλον αγάπης και υποστήριξης. Να εξοπλιστούν ώστε να βοηθήσουν τα παιδιά να προσθέσουν «πνευματική διάσταση» στη σχολική ζωή τους, βελτιώνοντας τις σχέσεις τους και αυξάνοντας την κατανόηση και το σεβασμό τους για τους άλλους και τον κόσμο. Να μάθουν οι εκπαιδευτικοί να αντιμετωπίζουν τις εντάσεις και τα άγχη της διδασκαλίας αποκτώντας πρόσβαση στην πνευματική τους φύση. Να κατανοήσουν περισσότερο τις διαφορές «πνευματικών» και «θρησκευτικών» διδασκαλιών και να εξερευνήσουν τους κοινούς «πνευματικούς» δεσμούς μεταξύ θρησκειών και πίστewων. Να τους ενθαρρύνουν ώστε να προσδώσουν μεγαλύτερη ευρύτητα στη συζήτηση και να συζητηθούν πνευματικά θέματα. Να βρουν καινούργιους τρόπους έκφρασης των πνευματικών τους παρορμήσεων.

Για περισσότερες πληροφορίες: web <http://educatingheartandsoul.org/>, email: info@educatingheartandsoul.org ή ταχυδρομικά στο Free Spirit, Hawthorns, Dog Lane, Wethersfield, Essex, CM7 4ED.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Η **Υπέρβαση του Τρόμου** (Transcending Terror) του Άιαν Χάκετ (Ian Hackett), (O' Books, 2004). Στο εμπειριστατωμένο αυτό βιβλίο, ο Χάκετ ερευνά τις ρίζες εννιά δογμάτων – Ζωροαστρισμού, Ιουδαϊσμού, Ινδουισμού, Ταοϊσμού, Βουδδισμού, Χριστιανισμού, Ισλαμισμού, Σιχ και Μπαχάι – και επιδιώκει να δείξει τις κοινές τους αξίες. Σε κάθε περίπτωση, αρχίζει εντοπίζοντας τον ιδρυτή στο ιστορικό του πλαίσιο και παρουσιάζει το αρχικό τους όραμα με παραστατικές αναφορές, σε κεφάλαια όπως «Η Φύση του Θεού» και, «Ο Σκοπός του Θεού και η Ανθρώπινη Υπευθυνότητα». Μετά δείχνει πως εξελίχθηκε αυτό το μήνυμα από εκείνη την περίοδο ως σήμερα και τονίζει τον κίνδυνο της διαστρέβλωσης από κάποιες ομάδες οπαδών, πάνω σε εντολές που έχουν ελάχιστη ή καθόλου σχέση πια με τις αρχικές και που σε διάφορες ιστορικές περιόδους χρησιμοποιήθηκαν για να δικαιώσουν τη σφαγή ή κακομεταχείριση των μη πιστών. Ο συσχετισμός όλων αυτών με το ξέσπασμα του βίαιου φόνταμενταλισμού των ημερών μας είναι προφανής.

Προτείνει, εκτός από την επιστροφή στις αρχικές αξίες των εννιά ιδρυτών, να συνυπολογίσουμε και τις αποκαλύψεις για τη φύση του σύμπαντος, που μας έχει δώσει η επιστήμη. Αντί να συνεχίσουμε παραμένουμε εγκλωβισμένοι μέσα σε ένα περιορισμένο σύστημα πίστης, μπορούμε να βρούμε τον κοινό τόπο μεταξύ των διαφορετικών πίστewων και μεταξύ της πνευματικότητας και της επιστήμης. Ένας τομέας όπου μπορεί να συμβεί αυτό, είναι η neurotheology «νευροθεολογία» – που αφορά την επιστημονική έρευνα της λειτουργίας του εγκεφάλου στη διάρκεια πνευματικών εμπειριών. Ο κος Χάκετ κλείνει το βιβλίο του προσκαλώντας μας να εργαστούμε για την εύρεση του κοινού αυτού τόπου, πριν οι διαφορές μας οδηγήσουν σε χωριστικές συγκρούσεις, που ίσως καταστρέψουν τον πολιτισμό μας. Πιστεύει πως αν μπορέσουμε να ταυτιστούμε και να ζήσουμε με τις κεντρικές αξίες αυτού του κοινού τόπου, μπορούμε να αρχίσουμε να οικοδομούμε έναν Παράδεισο πάνω στη Γη.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ

Από την εστία του Φωτός,
μέσα από τη διάνοια του Θεού,
ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης,
μέσα από την καρδιά του Θεού,
ας διαχυθεί η αγάπη
μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο
όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή,
ο σκοπός ας καθοδηγεί
τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων.
Ο Σκοπός που οι Διδάσκαλοι
γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε
φυλή των ανθρώπων,
το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός
ας πραγματοποιηθεί
και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη
ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΚΛΗΣΗ (ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ)

Από την εστία του Φωτός,
μέσα από τη διάνοια του Θεού,
ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης,
μέσα από την καρδιά του Θεού,
ας διαχυθεί η αγάπη
μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο
όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή,
ο σκοπός ας καθοδηγεί
τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων.
Ο Σκοπός που οι Διδάσκαλοι
γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε
φυλή των ανθρώπων,
το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός
ας πραγματοποιηθεί
και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη
ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

Πολλές θρησκείες πιστεύουν σε έναν Παγκόσμιο Διδάσκαλο, ο Οποίος πρόκειται να έλθει στο μέλλον (εξ ου και “Ο Ερχόμενος”), τον οποίο γνωρίζουν με ονόματα όπως ο Κύριος Μάιτρέγια, ο Ιμάμ Μαχντί, ο Απεσταλμένος Κάλκι κτλ. Αυτοί οι όροι χρησιμοποιούνται μερικές φορές σε παραλλαγές της Μεγάλης Επίκλησης για ανθρώπους συγκεκριμένων θρησκειών.

ΣΥΜΒΑΛΛΟΝΤΑΣ ΣΤΗ ΔΟΜΗΣΗ ΟΡΘΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ISSN 0818-4984

Η Παγκόσμια Καλή Θέληση είναι ένα διεθνές κίνημα που βοηθά στην κινητοποίηση της ενέργειας της καλής θέλησης και στη δόμηση ορθών ανθρώπινων σχέσεων. Ιδρύθηκε το 1932 ως μια δραστηριότητα υπηρεσίας του Λούσις Τραστ. Το Λούσις Τραστ είναι ένα κατοχυρωμένο μορφωτικό ίδρυμα στην Μεγάλη Βρετανία. Στις ΗΠΑ αποτελεί μη κερδοσκοπικό μη φορολογούμενο εκπαιδευτικό οργανισμό. Στην Ελβετία καταχωρείται ως μη κερδοσκοπικός σύλλογος. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΛΗ ΘΕΛΗΣΗ αναγνωρίζεται από τα Ηνωμένα Έθνη ως Μη Κυβερνητική Οργάνωση και εκπροσωπείται σε τακτικές απολογιστικές συνεδριάσεις στα Γραφεία του ΟΗΕ. Το Λούσις Τράστ περιλαμβάνεται στον κατάλογο συμμετεχόντων του Οικονομικού και Κοινωνικού Συμβουλίου των Ηνωμένων Εθνών.

Το Δελτίο της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης εκδίδεται τρεις φορές το χρόνο. Εκτός από αναφορές σε τρίτους, τα κείμενα γράφονται αποκλειστικά από τα μέλη της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης. Προσφέρονται αντίτυπα προς περαιτέρω διάθεση και διανομή ύστερα από κάθε σχετικό αίτημα. Το Δελτίο διατίθεται επίσης στα Ολλανδικά, Γαλλικά, Γερμανικά, Ελληνικά, Ιταλικά, Πορτογαλικά, Ρωσικά, Ισπανικά και Σουηδικά.

www.worldgoodwill.org είναι η διεύθυνση της Παγκόσμιας Καλής Θέλησης στο διαδίκτυο. Το δελτίο διατίθεται και από αυτή τη διεύθυνση.

Η Παγκόσμια Καλή Θέληση επαφίεται αποκλειστικά σε δωρεές προκειμένου να συνεχίζει το έργο της. Το Δελτίο διανέμεται δωρεάν για να διατίθεται όσο ευρύτερα γίνεται. Όμως οι δωρεές χρειάζονται πάντοτε για αυτή την υπηρεσία και εκτιμώνται ιδιαίτερος.

3 Whitehall Court
Suite 54
London SW1A 2EF
UK

1 Rue de Varembe
Case Postale 26
CH-1211 Geneva 20
SWITZERLAND

120 Wall Street
24th Floor
New York NY10005
USA